

Αθήνα, 29 Απριλίου 2026

ΑΝΑΦΟΡΑ

ΠΡΟΣ: Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων
Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας
Υπουργό Ναυτιλίας και Νησιώτικης Πολιτικής

Θέμα: «Κατάργηση της παράκτιας αλιείας: χωρίς εκπροσώπηση οι ψαράδες, εκτός στήριξης τα μικρά σκάφη και ανεξέλεγκτη επιβάρυνση από υδατοκαλλιέργειες»

Η κατάσταση στον κλάδο της παράκτιας αλιείας έχει φτάσει πλέον σε οριακό σημείο.

Οι επαγγελματίες αλιείς της χώρας, και ιδιαίτερα των νησιωτικών και παράκτιων περιοχών, βρίσκονται αντιμέτωποι με ένα εκρηκτικό μείγμα:

- αυξημένου κόστους καυσίμων
- υπερβολικής γραφειοκρατίας
- στρεβλής εφαρμογής της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής
- και ανεξέλεγκτης ανάπτυξης δραστηριοτήτων όπως οι υδατοκαλλιέργειες

Την ίδια στιγμή, η κατάργηση των δευτεροβάθμιων και τριτοβάθμιων οργανώσεων των αλιέων έχει δημιουργήσει ένα τεράστιο θεσμικό κενό, αφήνοντας έναν ολόκληρο παραγωγικό κλάδο χωρίς ουσιαστική εκπροσώπηση, τόσο σε εθνικό όσο και σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Η πραγματικότητα είναι απλή:

- Η πολιτική που εφαρμόζεται σήμερα δεν στηρίζει τον μικρό Έλληνα ψαρά.
- Τον εξωθεί εκτός επαγγέλματος.

Ιδιαίτερη ανησυχία προκαλεί:

- η άνιση μεταχείριση των μικρών σκαφών στα χρηματοδοτικά εργαλεία
- η απουσία ουσιαστικών μέτρων αντιστάθμισης για το αυξημένο κόστος καυσίμων
- και οι σοβαρές περιβαλλοντικές επιπτώσεις των υδατοκαλλιεργειών, που πλήττουν άμεσα την παραδοσιακή αλιεία

Η παράκτια αλιεία δεν είναι απλώς ένας ακόμη οικονομικός κλάδος.

Είναι πυλώνας:

- της διατροφικής ασφάλειας
- της τοπικής οικονομίας
- και της κοινωνικής συνοχής των νησιών και των παραθαλάσσιων περιοχών

Για τους λόγους αυτούς, ζητώ:

1. Άμεση νομοθετική πρωτοβουλία για την επανασύσταση των θεσμικών οργανώσεων των αλιέων
2. Ειδικά μέτρα στήριξης για το κόστος καυσίμων
3. Αναθεώρηση των προγραμμάτων χρηματοδότησης ώστε να ενταχθούν ισότιμα τα μικρά σκάφη
4. Θέσπιση αυστηρού πλαισίου ελέγχου για την ερασιτεχνική αλιεία
5. Επανεξέταση του μοντέλου ανάπτυξης των υδατοκαλλιεργειών με όρους προστασίας των τοπικών οικοσυστημάτων

Η Ελλάδα δεν μπορεί να μιλά για πρωτογενή παραγωγή, όταν εγκαταλείπει έναν από τους πιο ιστορικούς και ζωτικούς της κλάδους.

Ο αναφέρων Βουλευτής

Γεώργιος Μανούσος
B2 Δυτικού Τομέα Αθηνών